

HAYAT NEDİR? Hayatsız mekan olur mu? Keçiören, karakteristik BAĞEVI konut tipolojisiyle kentsel bir nefes alanı niteliği taşımaktaydı. Ancak yapılaşma baskısı, bu doğal mirasın sönmülmesine neden olmuştur. Analizler, GÖKÇEK PARKI gibi odakların betonlaştığını ve yoğun ulaşım akslarının fiziksel engellere dönüştüğünü göstermektedir. Proje, "hayat" kavramını güncel bir tasarım problemi olarak yeniden yorumlamayı amaçlar. Üstü kapatılan 'Ağılkaya Deresi', ana kurguyu oluşturan CANSUYU OMURGASINI temsil eder. Mekânsal tikanıklığa yanıt olarak kurgulanan program: SOFA (kütüphane), BAĞ-DAŞ atölyeleri ve KOOPERATİFLERİ bir araya getirerek toplumsal dayanışmayı üretimle birleştirir. Satış stratejisi; HALKIN üreticileri doğrudan temas kurabildiği bir modeldir. Kuyubaşı Metro İstasyonu ve sokak yönlerinde konumlanan bu strateji, bölgeyi canlandırmayı hedefler. Ekolojik döngü; yağmur suyunun 'Ağılkaya Deresi' hattını beslemesiyle KENTSEL SU DÖNGÜSÜNÜN sürekliliğini sağlar. YEREL BAĞLAR, gridal yapıyı iskelet olarak kullanarak mikroklimatik bir üst örtü oluşturur. Tasarımın fiziksel kurgusu, Gökçek Parkı'ndan uzanan yeşil aksın plak sistemi ile devamlılığını sağlar. "Can Suyu Omurgası", suyu ve yeşili mekanlara dağıtarak hayatları besler. Düşey "hayat" boşlukları, doğal ışığın alt kottlara hayat vermesini sağlar. "OYUNLA BAĞ-LA" kavramı; alanın SPORİTİ GEÇİMİNİ ve kolektif belleği oyunla keşfetmeyi hedefler. Sonuç olarak öneriler, Keçiören'in unuttuğu kentsel ve sosyal bağları yeniden kurma çabasıdır. Bu HAYAT alanları, sürdürülebilir bir hayat vaat eder.

